

Aleg. 254.

Wniosek mniejszości.

Wysoki Sejmie!

Wedle sprawozdania Wydziału krajowego wynosił rozporządzalny fundusz koszarowy w dniu 30. czerwca 1890 kwotę 212.273 zł. 01 ct.

Z tego funduszu wyasygnowano w drugiej połowie roku 1890 dalsze pożyczki gminom:

miasta Krakowa	30.000 zł.
„ Przemysła	20.000 „
„ Trembowli	10.000 „
„ Żółkwi	10.000 „
Razem	<u>70.000 zł. — „</u>

Pozostał więc fundusz rozporządzalny na wyasygnowanie dalszych pożyczek gminom, w kwocie 142.273 zł. 01 ct.

Z wykazu gmin, którym do końca czerwca 1890. przyrzeczono pożyczki na budowę koszar, sprawozdaniem Wydziału krajowego objętego, okazuje się, że 25 gminom przyzwolone zostały pożyczki w łącznej kwocie 1.300.700 zł.
a wyasygnowano 975.700 zł.
tak iż pozostaje jeszcze do wypłacenia gminom tytułem przyznanych pożyczek, kwota 325.000 zł.
zaś po potrąceniu wyasygnowanych w drugim półroczu 1890, powyżej poszczególnionych pożyczek w kwocie 70.000 zł.

Po przedłożeniu sprawozdania przyzwolił, nie wyasygnował jednak Wydział krajowy następującym gminom na budowę koszar pożyczki:

miastu Przemysli (LW. 35.343/90)	90.000 zł.
„ Stryj	25.000 „
„ Tyśmienica	35.000 „
„ Złoczów (LW. 45.399/90)	25.000 „
razem	<u>175.000 zł.</u>

wobec tego okazuje się, że przyzwolone a niewyasygnowane jeszcze pożyczki na budowę koszar, które mają być wypłacone wynoszą 430.000 zł. ct.
zaś fundusz koszarowy rozporządzalny tylko 142.373 zł. 01 „
że zatem kwota 287.727 zł. 99 ct.
nie ma pokrycia i jedynie z wpływów funduszu koszarowego mogłaby być wyasygnowana.

Zaznaczyć na tem miejscu musimy, że w powyższej kwocie 287.727 zł. 99. ct. w. a. mieści się pożyczka 100.000 zł. w. a. gminie miasta Rzeszowa na budowę szpitala przeznaczona, którą Wydział krajowy cofnął w celu umożliwienia sobie udzielenia gminie miasta Przemyśla pożyczki w kwocie 90.000 zł., że jednak cofnięcie to, pomijając okoliczność, iż termin do dopełnienia warunków do końca roku 1890 był wyznaczony, przedstawia się jako nieprawidłowe, musi być uważanem jako chwilowe, bo c. i. k. komenda obrony krajowej odezwą z dnia 16. lipca 1890. L. 2467 L. I. do c. k. Namiestnictwa wystosowaną wyraźnie zastrzegła, iż szpital wojskowy o 135 łóżkach w Rzeszowie, na budowę którego pożyczka 100.000 zł. była przeznaczona, w roku 1891 wybudowany być ma.

Wpływy funduszu koszarowego ze spłat pożyczek gminom udzielonych wynoszą przy terminie dwunastoletnim spłaty około 80.000 zł. w. a., pożyczki więc już przyzwolone lecz jeszcze niewyasygnowane mogłyby w najlepszym wypadku z wpływów funduszu koszarowego w latach 1891, 1892 i 1893, być wypłacone, co tem trudniejsze wobec uchwały sejmowej z dnia 12 listopada 1889 pozwalającej w wypadkach zasługujących na uwzględnienie przedłużenia terminu spłaty pożyczek na budowę koszar udzielonych, wskutek czego wpływy do funduszu koszarowego zmniejszyć się muszą.

Z tego stanu rzeczy wypływa, że fundusz koszarowy jest niewypłacalnym, że nie jest w stanie wyasygnować pożyczek już przyzwolonych.

Prócz przyzwolonych jednak pożyczek wpływają ciągle nowe prośby o pożyczki na budowę koszar; do Wysokiego Sejmu podane zostały prośby L. S. 108

gminy Jaworów o pożyczkę w kwocie	30.000 zł. w. a.
L. S. 813 gmina Kołomyja o pożyczkę	120.000 „ „ „
zaś do Wydziału krajowego L. W. 46.929 prośba gminy Gródek o	40.000 „ „ „
wreszcie podnieść musimy, że Wydział krajowy jedynie dla braku funduszu	
odmówił żądaniu pożyczki na budowę koszar gminom Dobromil w kwocie	40.000 „ „ „
Ropczyce w kwocie	50.000 „ „ „
Buczacz „ „	180.000 „ „ „
zaś gminie miasta Sambor, przyznał zamiast proszonej pożyczki w kwocie 275.000 zł. w. a. tylko	
50.000 zł. w. a.	

Mając na uwadze, że wszystkie pożyczki na budowę koszar dla wojska już przeznaczone, przyznał Wydział krajowy pod naciskiem władz wojskowych i c. k. Namiestnictwa, że władze wojskowe nie zgodzą się na to, by budowa koszar, na które przyznane zostały pożyczki, rozłożoną została z powodu niewystarczającego funduszu koszarowego, na szereg lat trzech a oddanie do użytku koszar wybudowanych ze względu na przepisy ustawy budowlanej na lat pięć, mając dalej na uwadze prośby o udzielenie pożyczek na budowę koszar jeszcze stanowczo niezadowolone, z których niektóre (jak Buczacz o 180.000 zł. na koszary dla kawaleryi) będą musiały być uwzględnione, równie jak prośby, które w przyszłości niezawodnie będą wnoszone, mając także na uwadze okoliczność, że fundusz koszarowy przeznaczony na bezprocentowe pożyczki na budowę koszar dla wojska wedle uchwały Wydziału krajowego z dnia 17. września 1889 L. 38952 służy także do udzielania pożyczki na budowę szpitali i domów wczasu dla wojska, co go uszczupla co najmniej o 200.000 zł. w. a., mając wreszcie na uwadze, że Wydział krajowy jedynie z powodu braku funduszu zmuszonym jest odmawiać wielu gminom pożyczek żądanych, wielu zaś gminom udziela pożyczki o wiele mniejsze jak żądane, przyszedłszy do przekonania, że fundusz koszarowy, ograniczony do kwoty jednego miliona, nie odpowiada rzeczywistej potrzebie, nie może wystarczyć na zaspokojenie wszystkich uzasadnionych żądań, jakie do niego stawiać gminy na mocy §. 23. ustawy kwaterunkowej mają prawo, że aby zadość uczynić uprawnionym żądaniom gmin i spełnić obowiązek ponoszenia kosztów kwaterunku stałego na kraj włożony, należy koniecznie wzmocnić fundusz koszarowy, tudzież że podniesienie tego funduszu powinno być bardzo znaczne.

Uwzględniając jednak stan skarbu krajowego, ogranicza mniejszość komisji administracyjnej wniosek swój do kwoty, która się przedstawia jako bezwarunkowo potrzebna do umożliwienia Wy-

działowi krajowemu wypłaty pożyczek gminom na budowę koszar i szpitala już przyzwolonych, równie jak pożyczek, których wprawdzie jeszcze nie udzielono, które jednak ze względu na konieczną potrzebę i natężone żądania c. k. Ministerstwa wojny będą w najbliższym czasie musiały być przyzwolone, mianowicie do kwoty, która, jak się z przedstawionego stanu rzeczy okazuje, jest zaledwo wystarczającą na wyrównanie naglących potrzeb, to jest do kwoty 500.000 zł. w. a., a ponieważ kwota ta zdaniem naszym nie może znaleźć pokrycia w budżecie na rok 1891 uważamy za-
ciąganie pożyczki w tej wysokości jako jedyny środek zaradczy.

Za wnioskiem mniejszości komisji administracyjnej przemawia i ta okoliczność, że podniesienie funduszu koszarowego do kwoty półtora miliona jako korzystne dla kraju się przedstawia, gdy bowiem z pewnością spodziewać się można, iż po upływie lat kilku potrzeba budowy nowych koszar i udzielania dalszych pożyczek ustanie, podniesienie funduszu koszarowego ten skutek mieć będzie, że do kilku lat wszelkie usprawiedliwione żądania zaspokojone zostaną, a po upływie tego czasu zwroty pożyczek już nie na udzielanie dalszych pożyczek używane, lecz zarówno jak następnie cały fundusz koszarowy, będą mogły być przez Wysoki Sejm na inne cele przeznaczone.

Na podstawie powyższego wyводу mniejszość komisji administracyjnej wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Ustanowiony uchwałą sejmową z dnia 11. stycznia 1888 fundusz na udzielanie bezprocentowych pożyczek na budowę koszar dla wojska w kwocie 1,000.000 zł. w. a., podnosi się do wysokości 1,500.000 zł. w. a.

II. Potrzebna na powiększenia funduszu koszarowego kwota 500.000 zł. w. a., pokrytą ma być pożyczką podług załączonego projektu ustawy ./' zaciągnąć się mającą.

Lwów dnia 24. listopada 1890.

Dworski w. r.

Zbyszewski w. r.

Teliszewski w. r.

U s t a w a

z dnia dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem
Krakowskiem o zaciągnięciu pożyczki w sumie 500.000 zł. w. a.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem
Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

Art. 1.

Upoważnia się Wydział krajowy do zaciągnięcia pożyczki pod
jak najkorzystniejszymi warunkami w sumie 500.000 zł. w. a. i do
wypuszczenia takiej ilości obligacyj długu krajowego, jaka okaże
się potrzebną do uzyskania w gotowiźnie sumy wyżej wymienionej.

Art. 2.

Wykonanie tej ustawy polecam Mojemu Ministrowi skarbu
i Ministrowi spraw wewnętrznych.
